

پیام نوروزی رهبر انقلاب به مناسبت تحویل سال

1 / فروردین / 1387

بسم الله الرحمن الرحيم

يا مقلب القلوب و الابصار، يا مدبر الليل و النهار، يا محوّل الحول و الاحوال، حوّل حالنا الى احسن الحال.

طليعه‌ی بهار، امسال يك عيد سه گانه است: اولاً ميلاد مسعود نبی مكرم (صلی الله عليه و آله و سلم) و سپس ميلاد مسعود حضرت صادق (عليه الصّلاه و السّلام) و آنگاه روز عيد نوروز ملی ایرانی. به حضرت بقیه الله (ارواحنا فداه) سلام عرض می‌کنم و اعياد مبارك را به ایشان تبریک می‌گویم و همچنین به عموم ملت ایران و به عموم مسلمانان و به همه‌ی محبان و عاشقان اهل بیت پیغمبر، تبریک عرض می‌کنم؛ همچنین به همه‌ی ملت‌هایی که عيد نوروز را گرامی می‌دارند و در این جشن آغاز سال با ایرانیان شریک و سهیم هستند. امیدواریم این سال خوب، این بهار زیبا و پُر طراوت، يك سال پُر بار برای عموم مسلمانان و بخصوص برای ملت عزیز ایران باشد. لازم می‌دانم در آغاز عرایض، به خانواده‌های معظم شهیدان و جانبازان و ایثارگران راه حق تبریک عرض کنم.

نگاه گذرایی می‌کنیم به سال 86 و نگاه کوتاهی به سال 87. سال 86 سال مهم و پُر حادثه و عزت‌آفرینی برای ملت ایران بود. در آغاز این سال ماجرای دستگیری و سپس عفو و آزادی ملوانهای متجاوز بیگانه به کشورمان، ملت را سرافراز کرد و چهره‌ی ملت عزیز ما را در دنیا چهره‌ای مقتدر و در عین حال بردبار و پُرگذشت نشان داد؛ در پایان این سال هم انتخابات پُر شکوه و با عظمت ملت و انتخاب نمایندگان مجلس شورای اسلامی، برای چشمان حیرت‌زده‌ی جهانیان يك حادثه‌ی بزرگ، و برای ملت ایران - برای دوران چهار سال - سرنوشت ساز بود. در این حادثه هم ملت عزیز ما عظمت خود، اقتدار خود، حضور پُر صلابت خود و عزم جدی خود را برای درست اداره کردن کشور و حضور در میدانهای مدیریت کشوری، نشان دادند.

در طول سال 86 کارهای با ارزشی از سوی مسئولین کشور - چه دولت، چه مجلس و چه مسئولین در سراسر بخشهای گوناگون - و همچنین کارهای بزرگی از سوی آحاد ملت، انجمنهای علمی و مجموعه‌های دانشجویی و کاوشگر، برای ملت ایران انجام گرفت و ملت ایران را در میدانهای مختلف و عرصه‌های مختلف به پیش برد؛ پیشرفتهای علمی، پیشرفتهای عمرانی و کارهای سازندگی مهمی که در بخش آبادانی کشور انجام گرفت، همه‌ی اینها - چه آنچه مربوط به بحث تقنین و چه آنچه مربوط به مرحله‌ی اجرا بود - برای ملت ایران بسیار پر سود و ان شاء الله مایه‌ی پیشرفت و شکوفایی شد.

البته در طول سال ضایعات و فقدانها و ناکامی‌هایی هم داشتیم: چه در برنامه‌های گوناگون و چه در مورد از دست دادن شخصیت‌های عزیز. البته زندگی همین است و برای يك ملت، شادیها و غمها، شیرینیها و تلخیها همیشه به هم

آمیخته است؛ مهم این است که در میانه‌ی این حوادث گوناگون، یک ملت بتواند هدف خود را مشخصاً در نظر داشته باشد و بسوی آن هدف گام‌های بلندی بردارد. آخرین حادثه‌ی تأسف‌بار هم فقدان عزیزان دانشجویی بود که در سانحه‌ی دلخراشی اتفاق افتاد و همه‌ی ما را مصیبت‌زده کرد.

اما در مورد سال 87 که اکنون آغاز می‌شود، چشم‌انداز و امیدهای ما بسیار روشن و متعالی است. در این سال نظام مقدس جمهوری اسلامی سی سالگی خود را تمام می‌کند و سه دهه را پشت سر می‌گذارد. در این سه دهه، ملت ایران و مسئولین تلاش‌های بسیار با ارزشی انجام دادند: در دفاع از کشور، در دفاع از استقلال و عزت ملی و در پیشرفت به سمت اعتلای علمی و عملی. در طول این سال‌های متمادی، ملت ایران بر آن بود که عقب‌ماندگی‌های سال‌های طولانی گذشته‌ی پیش از انقلاب را جبران کند و موفقیت‌های بزرگی هم در این راه به دست آورد. آنچه در طول این سال‌های متمادی انجام گرفته است، در تاریخ ملت ایران کارهای برجسته و ان‌شاءالله ماندگاری خواهد بود.

و اما امسال سالی است که ما امیدهای زیادی به حرکت و تلاش در این سال بسته ایم. اولاً مجلس تازه نفسی به میدان کار و تلاش قدم می‌گذارد و ثانیاً دولت خدمتگذار و پُر تلاش و خستگی‌ناپذیری بر سر کار است. اگر مجلس و دولت ان‌شاءالله با حکمت و درایت و تدبیر کارها را برنامه‌ریزی بکنند، امید این هست که ما در این سال بتوانیم کارهای بزرگی انجام بدهیم. هم در صحنه‌ی داخلی و هم در عرصه‌ی پیچیده‌ی بین‌المللی، ملت ایران نیاز به کار و ابتکار و تلاش مجدانه دارد. ما باید آنچه را که در گذشته - در دروان حکومت طاغوتها - از دست داده‌ایم و دچار عقب‌ماندگی شده‌ایم، جبران کنیم؛ این ایجاب می‌کند که ما تلاشمان را هرچه می‌توانیم بیشتر و بیشتر و جدی‌تر کنیم. در عرصه‌ی داخلی آنچه مورد نیاز است، پیدا کردن راه‌های میان‌بر همراه با تدبیر و درایت و حکمت است؛ ما نمی‌توانیم آرام و معمولی حرکت کنیم؛ باید با شتابی حساب‌شده و منظم و منضبط پیش برویم. باید بتوانیم کارهایی را که برای نسل‌های آینده ماندگار خواهد بود انجام بدهیم. در عرصه‌ی بین‌المللی دوستانی در جهان داریم، دشمنانی هم داریم، کسانی هم هستند که دشمن نیستند لکن رقیب ما هستند؛ این عرصه‌ی پیچیده هم نیاز دارد که تلاشمان را مدبرانه و شجاعانه و عزت‌مدارانه برنامه‌ریزی کنیم. در این عرصه اگر موفق بشویم، این موفقیت در توفیقات داخل کشور و پیشرفت‌های بزرگ ملت ایران در زندگی خود هم اثر خواهد گذاشت.

خوشبختانه مسئولین کشور عزت ملی را کاملاً در نظر دارند و می‌دانند که در مقابل زیاده‌خواهی دشمنان، راه نجات تسلیم شدن و عقب‌نشینی کردن نیست؛ اگر دشمن زورگویی و زورگیری می‌کند، باید در مقابل دشمن ایستاد و پیشرفت کرد. علاج ملت ایران در کسب اقتدار است؛ این اقتدار فقط به معنای اقتدار نظامی نیست؛ باید اقتدار علمی، اقتدار اقتصادی، به دست آوردن قدرت اخلاقی و اجتماعی و بالاتر از همه‌ی اینها اقتدار معنوی و روحی - که از اتکال به خداوند متعال برای یک ملت حاصل می‌شود - هم کسب کنیم. اگر بخواهیم در صحنه‌ی قدرت‌یابی ملت ایران پیش برویم و به هدف‌های خود دست پیدا کنیم، ملت و دولت باید به یکدیگر دست دوستی و همکاری کامل بدهند؛ همچنانی که بحمدالله ملت همواره پشتیبان مسئولان بوده است، باید این پشتیبانی - هر چه بیشتر - ادامه پیدا کند و ملت و دولت با یکدیگر همکاری کنند. قشرهای گوناگون ملت ایران، قشر عالمان و فرزندانگان و محققان، قشر دانشجویان، قشر کارگران و کشاورزان، قشر سرمایه‌گذاران و کسانی که قادرند با سرمایه‌گذاری خود ملت را به پیش ببرند، مدیران بخش‌های گوناگون مؤسسات دولتی و غیردولتی، همه‌ی اینها باید احساس بکنند که بار سنگین پیشرفت کشور بر دوش آنهاست و تکلیفی است الهی و مردمی و نتایج انجام این تکلیف عاید همه خواهد شد و همه - و بیش از همه، خود آن کسانی که این تکلیف را به بهترین وجهی انجام داده‌اند - از آن سود خواهند برد.

من برای این سال دو چیز را انتظار می‌برم: یکی این که در همه‌ی بخشهایی که گفتیم باید نوآوری بوجود بیاید؛ مسئولان دولتی در روشهای اقتصادی، در روشهای سیاسی و دیپلماسی، در پیشبرد کشور به سمت علم و تحقیق، در گسترش فرهنگ مطلوب در میان کشور، در ارائه‌ی خدمات به همه‌ی قشرها بخصوص قشرهای محروم و مظلوم، در آبادانی کشور، آحاد مردم در دانشگاهها، در بنگاههای اقتصادی، در دستگاههای گوناگون اجتماعی و خدماتی، هر کدامی نیاز دارند در کار خود و در عرصه‌ی فعالیت خود نوآوری کنند؛ این نقطه‌ی اولی است که مورد انتظار ماست. در این سال باید نوآوری فضای کشور را فرا بگیرد و همه خود را موظف بدانند که کارهای نو و ابتکاری را - در سایه‌ی مدیریت صحیح و تدبیر درست - در فعالیت کشور وارد کنند. انتظار دوم این است که فعالیتهایی که در سالهای گذشته انجام گرفته است، کارهایی که دولت کرده است، سرمایه‌گذاری‌های بزرگی که مسئولان گوناگون و آحاد مردم در بخشهای مختلف - چه سرمایه‌گذاری مادی، چه سرمایه‌گذاری معنوی - انجام داده‌اند، اینها به شکوفایی برسد و مردم نتایج آن را در زندگی خود حس کنند. برخی از کارها امروز آغاز می‌شود، لکن بزودی نتیجه‌ی خود را نشان نمی‌دهد؛ کارهایی که در سالهای اخیر انجام گرفته است و همچنین بسیاری از کارهایی که در طول سالهای گذشته انجام گرفته است، باید نتایج خود را بتدریج به مردم نشان بدهد و کام مردم را شیرین کند؛ باید آنچه را که کاشته‌ایم، شکوفا بشود و به مردم ثمر بدهد. لذا من امسال را «سال نوآوری و شکوفایی» می‌نامم و انتظار دارم که ان شاء الله هم در زمینه‌ی نوآوری و هم در زمینه‌ی شکوفایی، ملت ما شاهد نتایج شیرینی باشند و سال را ان شاء الله به بهترین وجهی، با عزت، با موفقیت، با کامیابی و شادابی و با توان بیشتر به پایان ببرند.

از خداوند متعال توفیق آحاد مردم عزیزمان و توفیق مسئولین محترم کشور را مسئلت می‌کنم و امیدوارم دعای حضرت بقیه الله (ارواحنا فداه) شامل همه‌ی مردم باشد و روح مطهر امام بزرگوارمان - که گشاینده‌ی این راه و آغازکننده‌ی این فصل جدید زندگی ملت ایران بودند - با اولیاء پروردگار محشور گردد.

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته